

[Kim Behnke]

heden er, at vi har haft fjernvarme i adskillige år, og at publikum ganske glimrende ved, hvad fjernvarme er, og at man langt de fleste steder uden problemer kan få folk til at tilslutte sig. Hvorfor skal disse 5 eller 10 pct., der ikke ønsker det, så have dette politiske gok oven i hovedet af dem, hr. Duetoft kalder de samfundsbevidste politikere? Hvorfor skal disse 5 eller 10 pct. have deres frihedsrettigheder knægtet? Det er uforståeligt, og dér kommer hr. Duetoft til kort, for det er ikke hr. Duetofts opgave at definere, hvad der er samfundsøkonomisk korrekt, eller hvad der er god og dårlig moral. Et samfund er en sum af enkeltindivider og ikke sådan en grå masse, som hr. Duetoft har pligt til at dirigere i den ene eller i den anden retning. Den afgørelse, hr. og fru Jensen træffer hjemme i deres dagligstue, kan være akkurat lige så god og rigtig som den, hr. Duetoft træffer i sit politiske arbejde.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Det er ganske vist en meget interessant diskussion, men den forekommer mig ikke at være meget central i forbindelse med den energipolitiske debat.

Hr. Duetoft for en kort bemærkning.

Det var ikke rettet specielt mod hr. Duetoft.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Tak for det hr. formand.

Jeg skal gøre det superkort og sige, at i modsætning til hr. Kim Behnke er jeg ikke anarkist. Jeg har faktisk den opfattelse, at politikere, der er folkevalgte, af og til har en forpligtelse til at træffe nogle overordnede beslutninger. Forskellen på hr. og fru Jensen hjemme ved tv-apparatet og på mig som politiker er, at jeg kan smides ud, men at de kan lukke for fjernsynet.

Jeg mener faktisk, at det ville være samfundsskadeligt, hvis man bare, som hr. Kim Behnke påstår man skal, lod de kollektive systemer blive helt frie, så folk kunne gøre, hvad de ville og hist op og her ned.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Poul Nielson ligner som os andre en, der er ved dagens slutning, og hr. Poul Nielson må nok konstatere, at det fællesskab, han fik rodet sig ind i forbindelse med dagsordenen, nok

bliver tvivlsomt; det er overhovedet ikke operationelt.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg har tænkt meget over, hvad jeg skulle sige under denne del af den trelede debat om energipolitikken, og er kommet til den konklusion, at jeg har sagt det meste. Det, jeg har tilbage at sige, kommer under næste afdeling, og hvad jeg ellers kunne finde på at sige, er der ingen her i salen, som ikke kan gætte sig til på forhånd, så jeg afstår.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er da helt opløftende, når der er noget, der kan affattes i korthed. Jeg skal heller ikke sige så forfærdelig meget, for jeg synes, vi har haft en lang og spændende debat, kun skal jeg på Kristeligt Folkepartis vegne understrege, at det er vigtigt, at vi sikrer os, at vi er mange om energipolitikken. Det kan måske have sine ulemper, som hr. Duetoft var inde på, men jeg tror, det er utrolig vigtigt, at uanset hvem, der er minister, er der altså noget, som vi er enige om.

Jeg tror også, det er vigtigt, at vi internationalt gør os gældende, f.eks. i EF; de problemer, vi har, må vi forhandle os til rette om dernede. Det kan ikke nytte noget, at vi kører ud på sidelinien og lader de andre bestemme, men vi må med vores argumentation prøve at få det bedste ud af det, også hvad angår dansk energipolitik.

Internationalt mener vi også fra Kristeligt Folkepartis side, at det er utrolig vigtigt, at vi er med. Vi ved, som jeg også sagde i mit første indlæg, at Danmark kun er en lillebitte brik i det store spil, og skal vi gøre os gældende, så det virkelig batter noget, skal vi med internationalt.

Det gælder også, når vi skal lave forsøg med alternative former, f.eks. vind og bio, at vi gør noget herhjemme, for selv om vi måske kun udgør en lille brik i spillet, kan det få meget stor betydning, at vi kan gå ud på markedet i ulandene, f.eks. i Indien, hvor man har masser af sol og også noget vind, og sige, at vi har forsket i det, at vi har et godt produkt at tilbyde, at vi selv bruger det derhjemme, og så på den måde være med til at lette energiforsyningen i lande, hvor det kan få katastrofale følger, hvis man f.eks. udrydder skovene, fordi man har brug for brændsel og ikke ved bedre. Jeg kunne blive ved meget længe.